

Geachte leden van de Raad,

Vandaag staan we nog eenmaal stil bij de A4 Delft-Schiedam. De weg die na ruim 50 jaar discussie op 18 december 2015 werd opengesteld. Drie dagen daarvoor had het hoogheemraadschap van Delfland het licht op groen gezet door een wijziging van de watervergunning van januari 2014 af te geven. Die wijziging is vandaag in het geding. Batavier heeft in het beroepsschrift in 20 punten aangegeven waarom dit geen goede beslissing is geweest.

Batavier heeft in de afgelopen vier jaar kritisch en constructief mee willen denken bij het realiseren van de snelweg, waarbij de oorspronkelijke afspraken centraal stonden. Het probleem met het grondwater is er een waar ook wij geen rekening mee hadden gehouden. Maar het is wel een gevolg van de ondoorzichtige manier waarop de aanbesteding van de bouw van de weg tot stand is gekomen. De door de minister in het tracébesluit voorgeschreven *waterdichte* constructie werd door een innovatieve en minder dure constructie een *waterlekkende*. En daarvoor is op het allerlaatste moment voor de nu bestreden beheersmaatregel gekozen. Over de druk op die besluitvorming hebben we in het Algemeen Dagblad van 2 april kunnen lezen.

Batavier wil kort ingaan op de stukken die sinds februari door het hoogheemraadschap zijn ingebracht.

In zijn verweer geeft Delfland aan dat de oorspronkelijke vergunning van 21 januari 2014 onherroepelijk is. Dit wordt door Batavier niet bestreden. Wij zijn echter van mening dat een geheel nieuwe vergunning had moeten worden gevraagd toen bleek dat er veel meer kwelwater vrij kwam, met een geheel nieuwe situatie als gevolg. Onze stelling is bovendien dat niet aan de voorwaarden in de vergunning is voldaan, namelijk dat bij constateren van een verhoogd debiet eerst aanvullende maatregelen genomen moesten worden. De aannemer is echter doorgegaan met een bouwmethode waarvan duidelijk was dat onmogelijk aan de vergunningsvoorwaarden kon worden voldaan. Rijkswaterstaat stelde Delfland vervolgens in een zeer laat stadium voor een voldongen feit.

Batavier vindt dat niet alleen een nieuwe vergunning had moeten worden aangevraagd, maar dat op basis van de Wet Milieubeheer een milieueffectrapport had moeten worden opgesteld. In de notitie van bureau Tauw die door Delfland is ingebracht lezen we, wat wij willen noemen, een retourredenering: een MER is niet nodig omdat de gevolgen van het voorgenomen besluit meevallen. Dat is nou juist hetgeen het MER vooraf had moeten aantonen! Het bevoegd gezag (in casu het hoogheemraadschap) had moeten oordelen dat een MER noodzakelijk was, toen in de bezwaarprocedure bleek dat door het dagelijks lozen van 1400 m3 grondwater op de Nieuwe Waterweg belangrijke nadelige gevolgen voor het gebied niet konden worden uitgesloten.

Na een klein jaar studeren op een oplossing voor het teveel aan kwelwater kwam Rijkswaterstaat met “retourbemaling” op de proppen, een techniek die Rijkswaterstaat zelf kort daarvoor nog als onrealistisch had bestempeld. Plots was het een “bewezen techniek”. Ook nu komt Delfland niet verder dan het aanhalen van het voorbeeld van één project dat zes maanden heeft geduurd. In de eerste plaats is de algemeen geldende regel voor “bewezen” dat ten minste twee soortgelijke toepassingen resultaatvol zijn gebleken. In de tweede plaats kan zo’n kortlopend project nooit het bewijs leveren voor een permanente toepassing. Batavier vindt de garantie dat het systeem gaat werken, waterdun.

In de nota retourbemaling van A4all die aan de stukken is toegevoegd, wordt het beeld dat Batavier heeft alleen maar bevestigd: tot in lengte van jaren is intensieve reiniging en onderhoud nodig van de totale installatie. Batavier stelt dat de Nederlandse samenleving gebaat is bij duurzame oplossingen in plaats van ad hoc symptoombestrijding. Door nu te kiezen voor retourbemaling legt het hoogheemraadschap een zware hypotheek op de toekomst van Midden-Delfland. En die toekomst gaat ons aan het hart.

Opvallend is dat in het verweer van Delfland onder de nummers 48 en 49 gerefereerd wordt aan een nieuwe beleidsregel over grondwateronttrekking van 1 juni 2015, terwijl in het bestreden wijzigingsbesluit nog de oude leidraad uit 2010 werd gehanteerd. In de nieuwe beleidsregel wordt opeens voor wateronttrekking voor *bestaande* werken een uitzondering gemaakt, en geldt het halfverdiepte en verdiepte deel van het wegtracé op dat moment als bestaand werk. Werden hier de regels tijdens het spel gewijzigd?

Tot slot, Batavier heeft zelf nog een rapport van Wareco van 25 februari 2016 (aangevraagd door de gemeente Midden-Delfland) ingebracht. In dit rapport stelt Wareco, na ook de nota retourbemaling van A4all bestudeerd te hebben, dat het monitoringsplan tekort schiet en dat een actieplan ontbreekt voor het geval de stijghoogte in het eerste watervoerend pakket toch te laag zou worden. Dit rapport bevestigt het gebrek aan zorgvuldigheid waarmee het bestreden besluit tot stand is gekomen en onderstreept onze ernstige twijfel over de toekomstvastheid van deze beheersmaatregel.

Ik dank u voor uw aandacht en wij zijn uiteraard van harte bereid uw vragen te beantwoorden.